

PONISZCZON (3) *part praet pass pf*

poniszczone (2), **poniszczone** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg m N (praed) poniszczone (2). ◇ pl N subst poniszczone(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zniszczone, unicestwiony (zwykle o wielu) (3) :

*Szereg: »poniszczone, popalony« (1): [Bóg] Puścił grad ná ich bydłá y fą poniśczone/ Oliádłości
włfytki ich ognym popalone [Et tradidit grandini iumenta eorum, et possessionem eorum igni Vulg
Ps 77/48]. LubPs S.*

a. O ludziach (2) : *SNadz ták złemu dorádziłá złoć iego/ [...] áby fie fám wfobie kochał
przepomniawłfy bogá ktorego on obráziwłfy bywa z fwemi wyłtępkí poniśczone RejPs 53.*

poniszczone u kogo, u czego (1): RejPos 201v cf W połączeniu szeregowym.

*W połączeniu szeregowym (1): v fwiátá thego omylnego/ y v Páná fwoiego ták dobrotliwego/
záwždy muśifz być zelżon/ poniśczone/ á w niwecz obrocon. RejPos 201v.*

b. [O prawach: Odebrany [komu]]: *Prawa nam są poniszczone AktaSejmikPozn 1590/112.]*

Synonimy: spustoszone, wygładzone, wytracone.

*Cf **PONISZCZYĆ***

MN